Από πού γεννιέται η βλασφημία και πώς θεραπεύεται (Άγιος Αναστάσιος Σιναΐτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Ιουνίου, 2018

Πού οφείλεται το ότι η ψυχή του ανθρώπου λέει πολλές φορές μέσα της κάποιους λογισμούς και λόγους αισχρούς και ακάθαρτους και βρωμερούς, χωρίς να το θέλει και χωρίς να έχει πρόθεση; Συχνά μάλιστα λέει και κάποια λόγια άθεα και βλάσφημα εναντίον του Θεού του ίδιου, αλλά και των αγίων μυστηρίων, στη διάρκεια των ακολουθιών και των προσευχών και της θείας κοινωνίας, σε σημείο που πολλές φορές μερικοί, από την αθυμία και την απόγνωση που τους προξενούν αυτά τα άθεα και βλάσφημα λόγια, δεν θεωρούν πλέον τον εαυτό τους χριστιανό. Άλλοι πάλι σκέφτηκαν ακόμη και να σκοτωθούν, πιστεύοντας ότι δεν έχουν ελπίδα σωτηρίας, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου που λέει ότι, όποιος βλασφημεί το άγιο Πνεύμα, δεν θα συγχωρηθεί ούτε σε αυτή τη ζωή ούτε στη μέλλουσα (Ματθ. 12:31-32).

Στους πολλούς ο λογισμός αυτού του είδους παρουσιάζεται εξαιτίας της **υπερηφάνειάς** τους, καθώς ο Θεός επιτρέπει στον σατανά να τους πειράζει, για να ταπεινωθούν και να έρθουν σε μετάνοια αποβάλλοντας την υψηλοφροσύνη. Σε άλλους όμως, που είναι ευλαβείς και αγαπούν τον Θεό, οφείλεται στον**φθόνο των δαιμόνων**. Γι’ αυτό και μερικοί όσιοι και ενάρετοι ασκητές που ζουν στην έρημο πέφτουν σε αυτόν τον λογισμό. Το χειρότερο μάλιστα σε τούτο τον πόλεμο είναι το ότι κανένας από όσους πειράζονται από αυτόν δεν τολμά να πει φανερά τον λογισμό σε ανθρώπινη ακοή, νομίζοντας ότι κανείς άλλος άνθρωπος στον κόσμο δεν έχει τέτοιους σιχαμερούς και βλάσφημους λογισμούς.

Όποια άλλη δηλαδή αμαρτία και να έχει κάνει κάποιος, παίρνει θάρρος και την εξομολογείται στον συνάνθρωπό του, αυτόν όμως τον λογισμό ποτέ. Αντίθετα, μόλις τον σκεφτεί ο άνθρωπος, νομίζει ότι αμέσως ή θα ανοίξει από κάτω του η γη να τον καταπιεί ή θα πέσει φωτιά από τον ουρανό να τον κάψει. Γι’ αυτό και εξαιτίας του μερικοί λιώνουν και μαραζώνουν από την υπερβολική λύπη και απόγνωση.

Ορισμένοι μάλιστα έλιωσαν τα σώματά τους με σκληρή άσκηση και κάθε είδους κακουχίες, ελπίζοντας να ελευθερωθούν από αυτόν τον λογισμό, αλλά δεν κατάφεραν να απαλλαγούν. Γιατί ο πειρασμός αυτός δεν έρχεται με τη θέληση του ανθρώπου αλλά αθέλητα, και οφείλεται αποκλειστικά σε δαιμονική ενέργεια, γι’ αυτό και κάθε πιστός είναι ακατάκριτος και ανένοχος γι’ αυτόν.

Πώς δηλαδή είναι δυνατόν εμείς, τον ίδιο Θεό, και να τον προσκυνούμε και να τον

βλασφημούμε; Ακόμη και οι ειδωλολάτρες δεν βλασφημούν τους θεούς που λατρεύουν. Πολύ περισσότερο εμείς δεν θα βλασφημήσουμε τον Κύριο που μας έπλασε και προνοεί για εμάς, τον οποίο προσκυνούμε και δοξάζουμε, τον οποίο επικαλούμαστε, τον οποίο αναγνωρίζουμε και ομολογούμε ως μοναδικό Θεό και Κύριό μας, τον οποίο λατρεύουμε με το σώμα και το πνεύμα μας και στεκόμαστε αδιάκοπα κοντά του· για τον οποίο απαρνηθήκαμε σπίτια και πατρίδες και πατέρες και μητέρες και αδέλφια και συγγενείς και φίλους και γυναίκες και παιδιά, ακόμη και το ίδιο μας το σώμα, και σταυρώσαμε τον εαυτό μας ως προς όλες τις ηδονές και τις απολαύσεις και τις ευχαριστήσεις με προθυμία και πολλή χαρά, και υποφέρουμε την κακουχία, την ξενιτεία, τη φτώχεια και τις άλλες δοκιμασίες, είτε από τους δαίμονες είτε από τους ανθρώπους που πολεμούν την αλήθεια και μας καταδιώκουν και μας κακολογούν και μας προξενούν αμέτρητα δεινά· και αυτά δεν τα θεωρούμε θλίψεις και λύπες αλλά μάλλον ανέσεις και απολαύσεις, λόγω της αγάπης μας προς τον Κύριο, για τον οποίο ακόμη και αν ήταν να πεθάνουμε πολλές φορές, θα χαιρόμασταν και θα το δεχόμασταν με πολλή ευχαρίστηση.

Πώς λοιπόν τον μοναδικό Θεό μας, τον οποίο έτσι αγαπούμε και λατρεύουμε, θα θελήσουμε ταυτόχρονα να τον υβρίζουμε και να τον βλασφημούμε; Αυτό είναι εντελώς αδύνατο και απαράδεκτο. Επομένως, η αιτία του πειρασμού αυτού δεν προέρχεται από εμάς αλλά από την ενέργεια του δαίμονα. Γιατί αν προερχόταν από εμάς, τότε θα λέγαμε τα λόγια αυτά και με το στόμα· τώρα όμως προτιμούμε μάλλον να καούμε στη φωτιά, παρά να προφέρουμε τέτοιες βλασφημίες.

Επίσης πρέπει να σκεφτούμε και το εξής. Κάθε αμαρτία εξαρτάται από εμάς και φτάνουμε σε αυτήν θελληματικά, υπακούοντας στα πάθη μας. Καθώς δηλαδή δεχόμαστε τους κακούς λογισμούς με τη θέλησή μας, ανακινούμε τα πάθη, και στη συνέχεια τα πάθη μάς παρασύρουν σε πράξεις. Ωστόσο, αν θέλουμε να αντισταθούμε στους λογισμούς και να τους διώξουμε από εμάς, μπορούμε να το κάνουμε, με τη βοήθεια του Θεού, χρησιμοποιώντας εναντίον τους τη **συνεχή προσευχή** και τα άλλα φάρμακα κατά της κακίας.

Αυτόν όμως τον καταστροφέα, τον λογισμό δηλαδή της βλασφημίας, ακόμη και αν θέλουμε πάρα πολύ να τον αποβάλουμε και προσευχόμαστε στον Θεό εναντίον του και υποβαλλόμαστε σε κάθε λογής άσκηση και κακουχία, δεν μπορούμε να τον διώξουμε από εμάς, για τον λόγο βέβαια ότι είναι εντελώς ξένος προς εμάς και αθέλητος και οφείλεται αποκλειστικά στην ενέργεια του σατανά. Γι’ αυτό και είμαστε ακατηγόρητοι και ακατάκριτοι από τον Θεό.

Ο Θεός θα μας ζητήσει λόγο μόνο για τα θελληματικά πάθη και για τους λογισμούς που μπορούμε να εμποδίσουμε και δεν τους εμποδίζουμε, **και όχι για όσους μας έρχονται χωρίς να θέλουμε**. Γιατί ο δαίμονας, καθώς είναι πνεύμα, λέει αόρατος τα άθεα αυτά λόγια στα αυτιά της άυλης ψυχής μας, χωρίς

εκείνη να θέλει· αυτό το κάνει κυρίως όταν στεκόμαστε στην προσευχή ή γονατίζουμε μπροστά στον Θεό και ζητούμε τη βοήθειά του εναντίον αυτών των λογισμών. Πολλές φορές μάλιστα ο σιχαμερός δαίμονας το κάνει αυτό στη διάρκεια της ακολουθίας ή κατά τη μετάληψη των φρικτών μυστηρίων, επειδή θέλει να μας απομακρύνει και να μας εμποδίσει από τη στροφή μας προς τον Θεό και από τη ζωοποιό μετάληψη.

Εμείς λοιπόν, τώρα που μάθαμε τον δόλο του πονηρού, ας μην υπολογίζουμε καθόλου αυτόν τον πειρασμό, αλλά μόλις αρχίζει ο δαίμονας να λέει τέτοια μέσα μας, να του λέμε: «Η κακία σου να ξαναγυρίσει επάνω στο κεφάλι σου, πονηρέ και ακάθαρτε δαίμονα, και η βλασφημία σου να πέσει επάνω στο μέτωπό σου. Γιατί εγώ προσκυνώ τον Κύριο, τον Θεό μου, και αυτόν μόνο θα λατρεύω όλες τις μέρες της ζωής μου. Εσύ όμως, γι’ αυτή τη βλασφημία σου, θα τιμωρηθείς ακόμη πιο αυστηρά, επειδή αποστάτησες από τον Θεό και επιπλέον τολμάς να τον βλασφημείς».

Με αυτόν τον τρόπο, και όχι με κάποιον άλλο, μπορεί κανείς να νικήσει τον **δαίμονα της βλασφημίας**.

(Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Γ’, Υπόθεση Λ’ (30), σελ. 227. Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2006)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*